VISPĀRĒJĀS TIESAS (pirmā palāta) SPRIEDUMS

2016. gada 26. aprīlī*

Piekļuve dokumentiem — Regula (EK) Nr. 1049/2001 — Dokumenti attiecībā uz OLAF izmeklēšanas lietu — Prasība atcelt tiesību aktu — Netieši un tieši piekļuves atteikumi — Izņēmums saistībā ar privātās dzīves un personas neaizskaramības aizsardzību — Izņēmums saistībā ar trešās personas komerciālo interešu aizsardzību — Izņēmums saistībā ar lēmumu pieņemšanas procesa aizsardzību — Pienākums norādīt pamatojumu — Ārpuslīgumiskā atbildība

Lieta T-221/08

Guido Strack , ar dzīvesvietu Ķelnē (Vācija), ko pārstāv *H. Tettenborn* un *N. Lödler*, advokāti,

prasītājs,

pret

Eiropas Komisiju, ko sākotnēji pārstāvēja *P. Costa de Oliveira* un *B. Eggers*, bet vēlāk – *B. Eggers* un *J. Baquero Cruz*, pārstāvji,

atbildētāja,

par, pirmkārt, prasību atcelt visus Komisijas netiešos un tiešos lēmumus, kas pieņemti pēc *G. Strack* 2008. gada 18. un 19. janvārī iesniegtajiem sākotnējiem pieteikumiem par piekļuvi dokumentiem, un, otrkārt, prasību par zaudējumu atlīdzību.

VISPĀRĒJĀ TIESA (pirmā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētāja I. Pelikānova [*I. Pelikánová*], tiesneši E. Butidžidžs [*E. Buttigieg*] (referents) un L. Madise [*L. Madise*],

sekretāre K. Andova [*K. Andová*], administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2014. gada 21. oktobra tiesas sēdi,

pasludina šo spriedumu.

* Tiesvedības valoda – vācu.

Spriedums [1] [..]

Tiesvedība un lietas dalībnieku prasījumi

37 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2008. gada 6. jūnijā, prasītājs cēla šo prasību. Ar atsevišķu dokumentu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2008. gada 8. septembrī, Komisija saskaņā ar 1991. gada 2. maija Vispārējās tiesas Reglamenta 114. pantu cēla iebildi par nepieņemamību, kura ar Vispārējās tiesas 2010. gada 14. janvāra rīkojumu tika pievienota lietai.

38 Pēc savu prasījumu pielāgošanas, it īpaši ar Vispārējās tiesas kancelejā 2010. gada 7. septembrī iesniegto dokumentu, prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— atcelt netiešus un tiešus lēmumus atteikt piekļuvi Komisijas dokumentiem un *OLAF* [Eiropas Biroja krāpšanas apkarošanai] dokumentiem, kurus Komisija ir pieņēmusi saistībā ar 2008. gada 18. un 19. janvāra sākotnējo pieteikumu par piekļuvi dokumentiem un 2008. gada 22. februāra, 18. aprīļa un it īpaši 21. aprīļa atkārtotajiem pieteikumiem, un konkrēti – 2008. gada 19. maija un 17. jūnija un 2010. gada 30. aprīļa un 7. jūlija lēmumiem, ciktāl ar tiem ir pilnībā vai daļēji ir noraidīti minētie pieteikumi par piekļuvi dokumentiem;

— piespriest Komisijai samaksāt atbilstošu zaudējumu atlīdzības summu, kas tomēr nedrīkst būt mazāka par simbolisku kaitējuma atlīdzību EUR 1 apmērā;

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus;

39 Komisijas prasījumi Vispārējai tiesai būtībā ir šādi:

— prasību noraidīt;

— piespriest prasītājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

40 Ar 2000. gada 5. jūlija vēstuli Vispārējā tiesa informēja lietas dalībniekus, ka palāta, kas izskata lietu, ar 2010. gada 2. jūlija lēmumu noraidīja pieteikumu par prasības priekšmeta paplašināšanu uz tiešo 2008. gada 17. jūnija lēmumu par atteikumu un apmierināja pieteikumu par prasības priekšmeta paplašināšanu uz *OLAF* pirmo lēmumu.

41 Ar 2010. gada 16. novembra lēmumu, kas lietas dalībniekiem paziņots 2010. gada 25. novembrī, Vispārējā tiesa pieņēma prasītāja pieteikumu, kura mērķis ir prasības priekšmetu paplašināt uz *OLAF* otro lēmumu.

42 Beidzoties tiesneša referenta amata pienākumu pildīšanas termiņam, lieta tika iedalīta no jauna. Tā kā Vispārējās tiesas palātu sastāvs tika mainīts, tiesnesis referents tagad darbojas pirmajā palātā, kurai attiecīgi tika nodota šī lieta. Pēc tiesneša referenta ierosinājuma Vispārējā tiesa (pirmā palāta) nolēma sākt tiesvedības mutvārdu daļu.

43 Ar 2014. gada 5. februāra rīkojumu saskaņā ar 1991. gada 2. maija Vispārējās tiesas Reglamenta 65. panta b) punktu, 66. panta 1. punktu un 67. panta 3. punkta trešo daļu tika pieņemts pierādījumu savākšanas pasākums, pieprasot Komisijai iesniegt visu to dokumentu konfidenciālo redakciju eksemplārus, kuri bija saistīti ar pieteikumu Nr. 590/2008, vienlaikus precizējot, ka šie dokumenti netiks paziņoti prasītājam. Ar 2014. gada 5. marta vēstuli Komisija šo pierādījumu savākšanas pasākumu izpildīja.

1 — Ietverti tikai tie šā sprieduma punkti, kuru publicēšanu Vispārējā tiesa uzskata par lietderīgu.

44 Veicot 1991. gada 2. maija Reglamenta 64. pantā paredzētos procedūras organizatoriskos pasākumus, Vispārējā tiesa aicināja lietas dalībniekus atbildēt uz dažiem jautājumiem. Lietas dalībnieki šos lūgumus izpildīja noteiktajā termiņā. Tā Komisija un prasītājs attiecīgi ar 2014. gada 5. un 6. marta vēstulēm atbildēja uz Vispārējās tiesas uzdotajiem jautājumiem. Ar 2014. gada 27. marta procesuālo rakstu prasītājs iesniedza apsvērumus par Komisijas 2014. gada 5. marta atbildēm.

45 Prasītājs 2014. gada 20. oktobrī Vispārējās tiesas kancelejā iesniedza vēstuli par *OLAF* 2014. gada 31. jūlija lēmumu, kura mērķis ir "pārskatīt uz viņa pieteikumu par piekļuvi personas datiem sniegto atbildi, OF/2002/0356" (turpmāk tekstā – "*OLAF* 2014. gada 31. jūlija lēmums par pārskatīšanu"), kurš pieņemts, piemērojot Regulas Nr. 45/2001 13. pantu, attiecīgo dokumentu kopsavilkuma tabulu un šīs pēdējās minētās tabulas pielikumu, kurā ietverti *OLAF* rīcībā esošie dokumenti.

46 Tika uzklausīti lietas dalībnieku mutvārdu paskaidrojumi un to atbildes uz jautājumiem, ko Vispārējā tiesa uzdeva 2014. gada 21. oktobra tiesas sēdē.

47 Ar 2014. gada 4. novembra vēstuli Komisija iesniedza savus apsvērumus par prasītāja 2014. gada 20. oktobra vēstuli (skat. iepriekš 45. punktu).

48 Pēc Komisijas 2014. gada 2. decembra rakstveida apsvērumiem par prasītāja 2014. gada 7. novembra rakstveida apsvērumiem attiecībā uz Komisijas 2014. gada 22. oktobra rakstveida atbildēm uz Vispārējās tiesas uzdotajiem jautājumiem tiesas sēdes sagatavošanai Vispārējās tiesas pirmās palātas priekšsēdētājs 2014. gada 8. decembrī slēdza tiesvedības mutvārdu daļu.

Juridiskais pamatojums [..]

II – *Par prasību atcelt tiesību aktu* [..]

C – *Par pieteikumu Nr. 590/2008* [..]

3. Par pieteikuma būtību [..]

b) Par pamatiem un iebildumiem, ar kuriem tiek apšaubīta daļēju vai pilnīgu piekļuves dokumentiem atteikumu pamatotība [..]

i) Par *OLAF* 2010. gada 30. aprīļa sarakstā ietvertajiem dokumentiem [..]

Attiecībā uz dokumentiem, kas iepriekš paziņoti atklātībā [..]

128 Regulas Nr. 1049/2001 mērķis ir padarīt iestāžu dokumentus vispārēji pieejamus sabiedrībai (šajā ziņā skat. spriedumu, 2007. gada 1. februāris, *Sison*/Padome, C-266/05 P, EU:C:2007:75, Krājums, 43. un 44. punkts), un, kā to turklāt sava pirmā lēmuma 7. iedaļā ir norādījis *OLAF*, piemērojot minēto regulu, atklātībā paziņoti dokumenti iekļūst publiskā apritē (spriedums *Catinis*/Komisija, minēts 86. punktā, EU:T:2014:267, 62. punkts; skat. arī spriedumu *Agapiou Joséphidès*/Komisija un *EACEA*, minēts 82. punktā, EU:T:2010:442, 116. punkts, un rīkojumu, 2013. gada 7. marts, *Henkel* un *Henkel France*/Komisija, T-64/12, EU:T:2013:116, 47. punkts).

129 Šī likumsakarība ir atspoguļota arī Komisijas reglamenta pielikuma 9. panta 2. punkta e) apakšpunktā attiecībā uz noteikumiem par Regulas Nr. 1049/2001 īstenošanu, kas izriet no Komisijas 2001. gada 5. decembra Lēmuma 2001/937/EK, EOTK, Euratom, ar kuru groza tās reglamentu (OV L 345, 94. lpp.), saskaņā ar kuru dokumenti, kas pēc agrāka pieprasījuma jau ir paziņoti atklātībā, tiek "automātiski" nodoti pēc pieprasījuma.

130 Protams, kā to ir norādījusi Komisija lietā, kurā tika pieņemts 2014. gada 14. janvāra rīkojums *Miettinen*/Padome (T-303/13, EU:T:2014:48, 17.–19. punkts), Vispārējā tiesa ir nospriedusi, ka, ja prasītājam ir tikusi piešķirta piekļuve pieprasītam dokumentam, tas ir panācis vienīgo ar savu prasību sasniedzamo iznākumu. Tomēr pretēji gadījumam, kas aplūkots šajā lietā, iepriekš minētajā lietā *Miettinen*/Padome pieprasītais dokuments tieši bija tas, kas paziņots atklātībā, tāpēc no šā lēmuma nevar secināt, ka vienīgi apstāklis, ka ieinteresētajai personai uz jebkāda pamata būtu bijusi piekļuve pieprasītajam dokumentam, tai katrā ziņā traucētu, pamatojoties uz Regulu Nr. 1049/2001, pieprasīt piekļuvi šim pašam dokumentam pat tad, kad šis dokuments nav ticis paziņots atklātībā.

131 Līdz ar to ir skaidrs, ka *OLAF* pirmais lēmums, ciktāl ar to ir atteikts prasītājam piešķirt piekļuvi dokumentiem, kuri, pamatojoties uz Regulu Nr. 1049/2001, vizēti ar atzīmi "PD", vajadzības gadījumā, kā to savos procesuālajos rakstos ir arī uzsvērusi Komisija, liedz minētos dokumentus uzskatīt par publiskiem, kas tieši ir mērķis, uz kuru tiecas prasītājs un kurš atbilst Regulā Nr. 1049/2001 izvirzītajam mērķim, proti, piešķirt [sabiedrībai] iespējami plašāku piekļuvi dokumentiem, paredzot pieaugošu pārskatāmību, lai nodrošinātu pilsoņu labāku piedalīšanos lēmumu pieņemšanas procesā, kā arī garantētu lielāku pārvaldes sistēmas leģitimitāti, efektivitāti un atbildību pilsoņu priekšā demokrātiskā iekārtā, kā tas arī norādīts Regulas Nr. 1049/2001 preambulas otrajā apsvērumā (spriedums, 2008. gada 1. jūlijs, Zviedrija un *Turco*/Padome, C-39/05 P un C-52/05 P, Krājums, EU:C:2008:374, 45. punkts).

132 Līdz ar to apstāklis, ka prasītāja rīcībā jau bija dokumenti, uz kuriem attiecās viņa pieteikums par piekļuvi, un ka šī pēdējā minētā mērķis nav bijis ļaut viņam iepazīties ar to saturu, bet gan drīzāk tos izpaust trešajām personām, nav svarīgs, vēl jo vairāk, prasītāja lēmuma iesniegt šādu pieteikumu pamatojumam nav nozīmes, jo Regulā Nr. 1049/2001 nav paredzēts, ka ieinteresētajai personai būtu jāpamato savs pieteikums par piekļuvi dokumentiem, ne arī, ka šāda pieteikuma pamatojums varētu ietekmēt tās piekļuvi vai atteikumu tai (rīkojums *Henkel* un *Henkel Francija*/Komisija, minēts 128. punktā, EU:T:2013:116, 47. punkts).

133 Tāpat ir jānoraida Komisijas arguments par pārmērīgu darba slodzi, ko tai radītu pienākums piešķirt piekļuvi dokumentiem, kas jau ir pieteikuma iesniedzēja rīcībā, pat ja šim pēdējam minētajam nav bijusi piekļuve minētajiem dokumentiem, piemērojot Regulu Nr. 1049/2001.

134 Šajā ziņā ir pietiekami norādīt, ka, lai gan iestāde izņēmuma kārtā var atteikt piekļuvi noteiktiem dokumentiem tāpēc, ka ar to publiskošanu saistītā darba slodze būtu nesamērīga salīdzinājumā ar pieteikumā par piekļuvi dokumentiem norādītajiem mērķiem (spriedums *Strack*/Komisija, minēts 56. punktā, EU:C.2014:2250, 28. punkts), Komisija jebkurā gadījumā nav norādījusi uz šādiem ārkārtas apstākļiem šajā lietā. Turklāt runa lielā mērā ir par dokumentiem, kurus šī pati iestāde agrāk jau bija paziņojusi atklātībā.

135 Līdz ar to Komisija nevar atsaukties vienīgi uz apstākli, ka pieteikuma par piekļuvi dokumentiem iesniedzēja rīcībā jau bija vai, domājams, bija pieprasītie dokumenti, taču citādām vajadzībām, lai atteiktos izskatīt pieteikumu par piekļuvi šiem pašiem dokumentiem, pamatojoties uz Regulu Nr. 1049/2001, izņemot dokumentus, kuri, kā, piemēram, dokumenta Nr. 267 pielikums, ir tikuši darīti pieejami sabiedrībai it īpaši to publicēšanas dēļ.

136 Šādos apstākļos šis pamats ir jāpieņem, ciktāl tas attiecas uz dokumentiem, kuri ir bijuši vai ir prasītāja rīcībā tādēļ, ka viņš ir to autors, vai kas agrāk ir tikuši paziņoti atklātībā, balstoties uz citu pamatu, nevis uz Regulu Nr. 1049/2001, tomēr tie nav tikuši darīti pieejami sabiedrībai.

Attiecībā uz dokumentiem, kas nav tikuši paziņoti atklātībā [..]

– Par apgalvoto Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 3. punkta otrās daļas pārkāpumu [..]

148 Vispirms ir jāatgādina, ka saskaņā ar judikatūru atsaukšanās uz Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 3. punkta otrajā daļā paredzēto izņēmumu, kurš ir piemērojams pēc lēmuma pieņemšanas, ir saistīta ar stingriem nosacījumiem. Tas attiecas tikai uz konkrētiem dokumentu veidiem, un nosacījums, kas attaisno atteikumu par paziņošanu atklātībā, ir tāds, ka publiskošana varētu "nopietni" kaitēt iestādes lēmumu pieņemšanas procesam (spriedums Komisija/*Agrofert Holding*, minēts 139. punktā, EU:C.2012:394, 77. punkts).

149 Turpinājumā ir jāatgādina, ka pieteikumu Nr. 590/2008 raksturo tas, ka tas attiecas nevis uz vienu dokumentu, bet gan uz vispārīgi norādītu dokumentu kopumu. Tādējādi, kā izriet no 69. punkta iepriekš, prasītājs būtībā ir lūdzis piekļuvi vispārīgi norādītu dokumentu kopumam, proti, visiem *OLAF* veiktās izmeklēšanas lietas OF/2002/0356 materiāliem, šajā lietā esošo skaņu ierakstu pilnīgām un pareizām transkripcijām, visu veidu dokumentiem, kuri šajā lietā nav ietverti, bet kuri tomēr attiecas uz iepriekš minēto lietu/izmeklēšanu vai viņa personu. *OLAF* pirmajā lēmumā šajā ziņā ir norādīts, ka *OLAF* lietas materiālos ir ietverti visi dokumenti, kas attiecas uz minēto lietu, un ka neesot tādu ar lietu saistītu dokumentu, kuri nebūtu lietā un uz kuriem attiektos pieteikums Nr. 590/2008.

150 Kā norādīts iepriekš 91. punktā, šāda veida situācijā vispārējās prezumpcijas atzīšana, saskaņā ar kuru noteikta veida dokumentu publiskošana principā ietekmētu Regulas Nr. 1049/2001 4. pantā uzskaitīto interešu aizsardzību, ļauj attiecīgajai iestādei izskatīt vispārēju pieteikumu un atbilstoši uz to atbildēt (šajā ziņā skat. spriedumu Komisija/*EnBW*, minēts 90. punktā, EU:C:2014:112, 65. un 68. punkts).

151 *OLAF* pirmajā lēmumā šajā ziņā ir norādīts, ka 1. kategorijā ietvertie dokumenti attiecībā uz lietas materiālu piezīmēm, ko bija sagatavojuši par lietā aplūkotās izmeklēšanas lietas materiāliem atbildīgie izmeklētāji, ietver izmeklētāju un citu kompetento darbinieku pamatojumu un analīzi par izmeklēšanas gaitu un virzību, gan par jautājumiem pēc būtības, gan par pārvaldību. Saskaņā ar pašu lēmumu 2. kategorijas dokumenti attiecas uz *OLAF* darbinieku vai minēto *OLAF* darbinieku un Komisijas darbinieku starpā notikušo saraksti par lietā aplūkoto izmeklēšanu un atbilžu sagatavošanu Ombudam vai uz Eiropas Parlamenta jautājumiem. Šajos dokumentos ir ietvertas *OLAF* un Komisijas dienestu piezīmes par minēto izmeklēšanu, kura noslēdzās ar iekšējiem lēmumiem. Visbeidzot 7. kategorijas dokuments ir attiecīgās izmeklēšanas galīgā ziņojuma projekts.

152 *OLAF* pirmajā lēmumā ir norādīts, ka, lai gan izmeklēšanas darbības ir tikušas pārtrauktas, 1., 2. un 7. kategorijas dokumenti, attiecībā uz kuriem piekļuve ir atteikta, ir tikuši izveidoti vienīgi iekšējai izmantošanai, tajos ir ietverti iekšējai lietošanai paredzēti viedokļi un tie ir daļa no *OLAF* un Komisijas ietvaros notikušām apspriedēm un sagatavojošām konsultācijām. Minētie dokumenti tika izdalīti *OLAF* izmeklētājiem un Komisijas dienestiem, lai no attiecīgajiem ierēdņiem iegūtu konkrētu informāciju. Šajos dokumentos bija ietvertas pagaidu nostājas attiecībā uz iespējamajām izmeklēšanas stratēģijām, operatīvajām darbībām un pieņemamajiem lēmumiem. Tajos bija ietvertas piezīmes, faktu un plānoto pasākumu analīze, un tie atspoguļoja ārējās sarakstes sagatavošanas procesus.

153 Kā tas pamatoti norādīts *OLAF* pirmajā lēmumā, publiska piekļuve šādiem dokumentiem sevišķi kaitētu Komisijas un it īpaši *OLAF* spējai pildīt savu krāpšanas apkarošanas uzdevumu sabiedrības interesēs. Attiecīgo dokumentu paziņošana atklātībā ievērojami kaitētu Komisijas un *OLAF* lēmumu pieņemšanas procesam, jo tā nopietni apdraudētu *OLAF* turpmāko izmeklēšanu pilnīgu neatkarību un to mērķus, izpaužot *OLAF* stratēģiju un darba metodes un mazinot šā pēdējā minētā [biroja] iespēju no saviem līdzstrādniekiem saņemt neatkarīgu vērtējumu un apspriesties ar Komisijas dienestiem par ļoti jutīgiem tematiem. Tā arī radītu apdraudējumu, ka privātpersonas tiktu atturētas no tādas informācijas sniegšanas, kas saistīta ar iespējamu krāpšanu, un tādējādi *OLAF* un Komisija nesaņemtu lietderīgu informāciju, lai uzsāktu izmeklēšanas, kuru mērķis ir Savienības finanšu interešu aizsardzība (šajā ziņā

skat. spriedumu *Catinis*/Komisija, minēts 86. punktā, EU:T:2014:267, 54. punkts, attiecībā uz notiekošu *OLAF* izmeklēšanu, kas saistīta ar izņēmumu attiecībā uz Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta trešajā ievilkumā paredzēto pārbaužu, izmeklēšanas un revīziju mērķu aizsardzību).

154 Šis secinājums vēl jo vairāk šķiet atbilstošs tāpēc, ka saskaņā ar judikatūru Regulas Nr. 1049/2001 4. pantā paredzētie izņēmumi attiecībā uz piekļuvi dokumentiem, kā šajā lietā, kad attiecīgie dokumenti ietilpst kādā īpašā Savienības tiesību jomā, šajā gadījumā – Savienības finanšu interešu aizsardzība un krāpšanas, korupcijas un jebkuras tādas citas darbības apkarošana, kura kaitē Savienības finanšu interesēm, nevar tikt interpretēti, neņemot vērā īpašos noteikumus, kas regulē piekļuvi dokumentiem (šajā ziņā skat. spriedumu Komisija/*EnBW*, minēts 90. punktā, EU:C:2014:112, 83. punkts).

155 Kā atgādināts Komisijas 1999. gada 28. aprīļa Lēmuma 1999/352/EK, EOTK, Euratom, ar ko izveido *OLAF* (OV L 136, 20. lpp.), 3. pantā, *OLAF* savas izmeklēšanas pilnvaras īsteno pilnīgi neatkarīgi (šajā ziņā skat. spriedumu, 2008. gada 8. jūlijs, *Franchet* un *Byk*/Komisija, T-48/05, Krājums, EU:T:2008:257, 255. punkts).

156 Eiropas Parlamenta un Padomes 1999. gada 25. maija Regulas (EK) Nr. 1073/1999 par izmeklēšanu, ko veic *OLAF* (OV L 136, 1. lpp.), kura pieņemta uz LESD 324. panta pamata, lai apkarotu krāpšanu un jebkādu citu nelikumīgu darbību, kas ietekmē Savienības finanšu intereses, 8. panta 2. punktā ir noteikts, ka neatkarīgi no tā, kādā formā veikta iekšējā izmeklēšana, jebkura tajā nodotā vai iegūtā informācija ir profesionāls noslēpums. Šādu informāciju var darīt zināmu tikai tām personām Eiropas Kopienu vai dalībvalstu iestādēs, kurām šī informācija jāzina amata pienākumu veikšanai, un to var izmantot tikai tam, lai novērstu krāpšanu, korupciju un jebkādu citu nelikumīgu darbību.

157 Kā to ir norādījusi Komisija, īpašā konfidencialitāte, kura ir piešķirta minētajiem ar izmeklēšanu saistītajiem dokumentiem, un līdz zināmam brīdim pati konfidencialitāte attiecībā uz personām, uz kurām, domājams, attiecas šāda izmeklēšana (šajā ziņā skat. spriedumu *Franchet* un *Byk*/Komisija, minēts 155. punktā, EU:T:2008:257, 255. punkts), ir attaisnojama ne tikai, ciktāl, veicot šādu izmeklēšanu, *OLAF* vāc neizpaužamus komercnoslēpumus un ļoti jutīgu informāciju par personām, kuru reputācijai publiskošana varētu ievērojami kaitēt, bet arī ciktāl pat pēc attiecīgās procedūras noslēguma piekļuve dokumentiem, kuri attiecas uz *OLAF* iekšēju izmeklēšanu un, konkrētāk, dokumentiem, kuros ir ietverti iekšējai lietošanai paredzēti paziņojumi saistībā ar *OLAF* apspriedēm un sagatavojošām konsultācijām, radītu risku, ka tiek nopietni ierobežota šā biroja darbība, darītas zināmas *OLAF* metodoloģija un pierādījumu vākšanas stratēģija, traucēta to personu pieejamība, kuras iesaistās procedūrā, lai sadarbotos nākotnē, un tātad apdraudēta attiecīgo procedūru pareiza norise un izvirzīto mērķu īstenošana.

158 Ja Regulās Nr. 1049/2001 un Nr. 1073/1999 nav normu, kurās būtu skaidri paredzēts vienas regulas pārākums pār otru, un ir jānodrošina katras minētās regulas piemērošana veidā, kas atbilst otrai regulai un ļauj tās piemērot saskaņoti (šajā ziņā skat. spriedumu Komisija/*EnBW*, minēts 90. punktā, EU:C:2014:112, 84. punkts), šajā gadījumā šāda piemērošana pilnīgi pamato piekļuves atteikuma prezumpcijas atzīšanu.

159 Turklāt saskaņā ar Tiesas judikatūru saistībā ar Komisijas administratīvo darbību netiek prasīta tāda paša apjoma piekļuve dokumentiem, kāda ir saistībā ar Savienības iestādes likumdošanas darbību (spriedums Komisija/*EnBW*, minēts 90. punktā, EU:C:2014:112, 91. punkts)

160 No tā izriet, ka attiecībā uz *OLAF* iekšējās izmeklēšanas procedūrām saskaņā ar Regulu Nr. 1073/1999 vispārēja prezumpcija par aizliegumu piekļūt dokumentiem, kas saitīti ar izmeklēšanu un, konkrētāk, kuros ir ietverti iekšējai lietošanai paredzēti paziņojumi saistībā ar *OLAF* apspriedēm un sagatavojošām konsultācijām, var izrietēt it īpaši no šīs regulas noteikumiem.

161 Šādos apstākļos Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. un 3. punktā paredzēto izņēmumu piemērošanas nolūkos Komisijai, neveicot katra attiecīgā dokumenta konkrētu un individuālu pārbaudi, bija tiesības prezumēt, ka sabiedrības piekļuve šiem dokumentiem, pamatojoties uz Regulu Nr. 1049/2001, principā kaitētu tajā minēto interešu aizsardzībai, lai secinātu, ka uz visiem šiem dokumentiem ir attiecināms šīs regulas 4. panta 3. punkta otrajā daļā paredzētais izņēmums.

162 Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, vispārējā prezumpcija par tādu interešu aizskārumu, kas aizsargātas it īpaši ar Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 3. punkta otro daļu un ko pamato mērķis novērst jebkādu nopietna apdraudējuma risku lēmumu pieņemšanā minētās normas izpratnē, ir acīmredzama neatkarīgi no tā, vai pieteikums par piekļuvi dokumentiem attiecas uz jau pabeigtu izmeklēšanas procedūru vai uz notiekošu procedūru.

163 Apstāklis, ka uz dokumenta par *OLAF* iekšēju izmeklēšanu ir norādīts datums, kas ir vēlāks par attiecīgās izmeklēšanas pabeigšanas dienu, arī nevar būt šķērslis tam, ka publiskošana tiek atteikta uz piekļuves atteikuma vispārējās prezumpcijas pamata, jo šis dokuments ir saistīts ar minēto izmeklēšanu, tajā ir ietverta informācija par iekšējai lietošanai paredzētiem paziņojumiem saistībā ar *OLAF* apspriedēm un sagatavojošām konsultācijām un tajā ir arī informācija, kuras izpaušana varētu apdraudēt *OLAF* darbu, tam veicot krāpšanas apkarošanas un korupcijas novēršanas uzdevumu.

164 Tāpat ir jānoraida prasītāja arguments, saskaņā ar kuru sarakste starp *OLAF* un Komisiju katrā ziņā nevar būt dokumenti, kuros ietverti "iekšējai" lietošanai paredzēti paziņojumi saistībā ar apspriedēm un iepriekšējām pārrunām Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 3. punkta otrās daļas izpratnē, ciktāl *OLAF* un Komisija nebūtu uzskatāmi par vienas un tās pašas iestādes daļu. Šajā ziņā ir pietiekami norādīt, ka Regula Nr. 1049/2001 attiecībā uz *OLAF* ir piemērojama, ciktāl šajā regulā *OLAF* ir atzīts par daļu no Komisijas, kas šīs regulas 1. panta a) punktā ir minēta kā viena no iestādēm, kurām tiek piemērota minētā regula, kas ir minēta.

165 Tas pats ir sakāms par argumentu, atbilstoši kuram uz *OLAF* saraksti ar trešajām personām noteikti nebūtu attiecināms Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 3. punkta otrajā daļā paredzētais izņēmums. Proti, šādos dokumentos acīmredzami var būt ietverta informācija par "iekšējai" lietošanai paredzētiem paziņojumiem saistībā ar apspriedēm un iepriekšējām pārrunām attiecīgajā iestādē atbilstoši minētajai normai, un tās publiskošanas atteikums ir nepieciešams, lai garantētu *OLAF* neatkarību un konfidencialitāti sava uzdevuma veikšanā.

166 Turklāt, pretēji prasītāja apgalvojumiem, *OLAF* 2010. gada 30. aprīļa sarakstā ietvertais dokuments Nr. 2 tostarp nevar tikt uzskatīts par tādu, kas kļūdaini klasificēts kā izmeklēšanas dienesta ziņojums, ciktāl runa ir par "*OLAF* izmeklēšanas lietai paredzētu ziņojumu", kas attiecas uz pētījumu saistībā ar attiecīgo lietu. Tas pats ir sakāms par dokumentu Nr. 34, kas acīmredzami ir attiecīgās izmeklēšanas lietai paredzētu ziņojumu daļa, kā to ir varējusi konstatēt Vispārējā tiesa.

167 Turklāt savos pieteikumos par piekļuvi prasītājs nav pierādījis sabiedrības interešu esamību, kas tomēr attaisnotu piekļuves nodrošināšanu attiecīgajiem izmeklēšanas dokumentiem. Prasītājam ir konkrēti jānorāda apstākļi, uz kuru pamata pastāv sabiedrības intereses, kas pamato attiecīgo dokumentu izpaušanu (šajā ziņā skat. spriedumu *Strack*/Komisija, minēts 56. punktā, EU:C:2014:2250, 128. punkts). Turklāt no *OLAF* pirmā lēmuma izriet, ka šis birojs ir pienācīgi pārbaudījis sevišķu interešu esamību, lai uzskatītu, ka neviens no faktiem neļauj tam secināt, ka pastāvētu šādas sevišķas intereses. Šajā ziņā nevar pietikt ar atsauci vienīgi uz pārskatāmības principu un tā nozīmīgumu (šajā ziņā skat. spriedumu *Strack*/Komisija, minēts 56. punktā, EU:C:2014:2250, 129. un 131. punkts). Visbeidzot ir jānoraida prasītāja apgalvojums, saskaņā ar kuru konkrētajā gadījumā pastāvot īpaša interese par šajā lietā aplūkoto krāpšanas jomā veikto iekšējo izmeklēšanu pārskatāmību, lai, garantējot absolūtu pārskatāmību, novērstu jebkādu šķietamību par patvaļīgu un nelikumīgu darbību veikšanu, kas kaitētu iestāžu un izmeklēšanā iesaistīto sabiedrību reputācijai, jo šie acīmredzami nav tāda veida apsvērumi, kuri būtu pārāki par sevišķi svarīgiem iemesliem, kas attaisno atteikumu izpaust attiecīgo informāciju.

168 Visbeidzot iepriekš minētā vispārējā atteikuma prezumpcija nozīmē, ka uz dokumentiem, uz kuriem tā attiecas, neattiecas pienākums izpaust visu vai daļēju to saturu, piemērojot Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 6. punktu (šajā ziņā skat. spriedumu Komisija/*EnBW*, minēts 89. punktā, EU:C:2014:112, 134. un 135. punkts).

169 Visu šo iemeslu dēļ Komisija, pamatojoties uz Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 3. punkta otro daļu, varēja likumīgi atteikt piekļuvi dokumentiem, kuri vizēti ar atzīmi "NA".

[..]

Par dokumentiem, kas daļēji ir tikuši paziņoti atklātībā

– Par Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpumu [..]

198 Jau ir ticis nospriests, ka tādu personas datu izpaušana, kuri attiecas vienīgi uz attiecīgā pieteikuma par piekļuvi iesniedzēju, nevar tikt noraidīta tāpēc, ka tā kaitētu privātuma aizsardzībai un personas neaizskaramībai (spriedums, 2012. gada 22. maijs, *Internationaler Hilfsfonds*/Komisija, T-300/10, Krājums, EU:T:2012:247, 107. punkts).

199 Tā it īpaši jābūt tad, kad, kā tas ir šajā lietā, nebija iemesla uzskatīt, ka prasītājam, kas tieši bija iecerējis šķietamās nepilnības *OLAF* darbībā, izskatot viņa sūdzību, darīt zināmas atklātībai, būtu bijusi vēlme ierobežot piekļuvi saviem personas datiem. Turklāt ar *OLAF* pirmo lēmumu prasītājam bija dota piekļuve datiem, kuri attiecas uz viņu, un minētajā lēmumā bija norādīts, ka šajā ziņā tas pieņemts vienīgi uz Regulas Nr. 45/2001 pamata, [un], piemērojot Regulas Nr. 1049/2001 6. panta 2. punktu, nelūdzot viņu precizēt sava pieteikuma par piekļuvi apjomu, un tādējādi Komisija nevar pārmest prasītājam, ka tas šajā ziņā nav skaidri izteicies.

200 Līdz ar to Komisija tieši attiecībā uz prasītāja iepriekš 173. punktā minētajiem dokumentiem ir nepamatoti atteikusies izpaust prasītāja identitāti, pamatojoties uz Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 1. punkta b) apakšpunktā paredzēto izņēmumu, tāpēc šajā ziņā šis pamats ir jāpieņem un pārējā daļā jānoraida.

[..]

Par dokumentiem Nr. 266 un Nr. 268 un kontrolsarakstiem [..]

– Par kontrolsarakstiem [..]

249 Regulas Nr. 1049/2001 3. panta a) punktā plaši definētais "dokumenta" jēdziens (šajā ziņā skat. spriedumu, 2007. gada 12. septembris, *API*/Komisija, T-36/04, Krājums, EU:T:2008:258, 59. punkts) attiecas uz "jebkura satura informāciju neatkarīgi no tās pasniegšanas veida (uz papīra, elektroniskā formā vai skaņu, vizuālie un audiovizuālie ieraksti), kas skar iestādes politiku, darbību un lēmumus".

250 No tā izriet, ka Regulas Nr. 1049/2001 3. panta a) punktā ietvertā definīcija būtībā ir balstīta uz saglabāta satura pastāvēšanu, ko pēc tā radīšanas var reproducēt vai ar to iepazīties, precizējot, pirmkārt, ka tam, uz kāda datu nesēja saturs tiek saglabāts, saglabātā satura veidam un būtībai, tāpat kā satura izmēram, garumam, nozīmei vai pasniegšanas veidam, nav nozīmes attiecībā uz jautājumu par to, vai uz saturu attiecas vai neattiecas minētā definīcija, un, otrkārt, ka vienīgais ierobežojums saistībā ar saturu, uz kuru varētu attiekties šī definīcija, ir nosacījums, ka minētajam saturam ir jābūt saistītam ar politiku, darbību un lēmumiem, kas ietilpst attiecīgās iestādes kompetencē (pēc analoģijas skat. spriedumu, 2011. gada 26. oktobris, *Dufour*/ECB, T-436/09, Krājums, EU:T:2011:634, 88. un 90.–93. punkts).

251 Līdz ar to nekas neļauj kontrolsarakstus izslēgt no Regulas Nr. 1049/2001 3. panta a) punkta darbības jomas, kuras iedarbību nekādā gadījumā nevar ierobežot ar tādu parastu iekšēju organizatorisku normu, ko iestādes vajadzības gadījumā ir pieņēmušas, kāda ir Komisijas reglamenta pielikuma piemērošanas noteikumi (skat. iepriekš 129. punktu), uz kuru šī pēdējā minētā iestāde atsaucas, pamatojot savu apgalvojumu, saskaņā ar kuru kontrolsaraksti būtu jāuzskata par dokumentiem, kuros ir ietverta "nenozīmīga", "īslaicīga" informācija, un ka nebūtu pamata to reģistrēt, lai uz tiem neattiecinātu dokumenta jēdzienu Regulas Nr. 1049/2001 3. panta a) punkta izpratnē.

252 Turklāt, ciktāl pieteikuma iesniedzējam savs pieteikums attiecībā uz piekļuvi dokumentiem nav jāpamato (rīkojums *Henkel* un *Henkel France*/Komisija, minēts 128. punktā, EU:T:2013:116, 48. punkts), Regulas Nr. 1049/2001 mērķiem nav arī svarīgi, ka pieteikuma iesniedzējam ir reāla interese, kas var būt kontrolsarakstu izpaušana, kuri, prasītāja skatījumā, ļauj noteikt iespējamu personisko atbildību, nododot rīcībā informāciju par ierēdņiem, kas ir piedalījušies dokumenta sagatavošanā vai kuru vīza ir nepieciešama, un par datumu, kurā ir notikusi viņu iesaistīšanās attiecīgā dokumenta sagatavošanas procesā.

253 Minēto vēl papildina tas, ka Komisija pati atzīst, ka kontrolsarakstos var būt ietvertas anotācijas un secīgi tie ne vienmēr aprobežojas ar to personu vārdu atveidi, kuras iesaistās dokumenta, uz kuru tās atsaucas, sagatavošanas un pieņemšanas procesā.

254 Visbeidzot Komisija nav pierādījusi, kāpēc šādu sarakstu – tā kā tie pastāv – izpaušana radītu *OLAF* nesamērīgu darba slodzi.

[..]

Par izmantošanas ierobežojumu noteikumu [..]

264 Ir jānorāda, ka Lēmuma Nr. 2006/291 2. panta 4. punktā ir noteikts, ka šis lēmums neskar Regulu Nr. 1049/2001 un ka tas nekādi neietekmē tās noteikumus. Turklāt Regulas Nr. 1049/2001 16. pantā ir noteikts, ka šī regula neskar esošos autortiesību noteikumus, kas var ierobežot trešās personas tiesības pavairot vai izmantot izsniegtos dokumentus.

265 Kā to pamatoti norāda Komisija, tās rīcībā esošo publisko dokumentu atkārtotas izmantošanas mērķiem Lēmumā Nr. 2006/291 esot paredzēta piekļuves nodrošināšanas procedūra, kā tā definēta šā lēmuma 2. panta 1. punktā, kas atšķiras no Regulā Nr. 1049/2001 paredzētās procedūras, lai piekļūtu šiem pašiem dokumentiem.

266 Proti, saskaņā ar Lēmuma Nr. 2006/291 5. panta 2. un 3. punktu 15 darba dienu laikā pēc pieteikuma reģistrēšanas Komisijas dienests vai Publikāciju birojs vai nu atļauj atkal izmantot pieprasīto dokumentu un attiecīgā gadījumā izsniedz tā kopiju, vai arī rakstveida atbildē informē par pilnīgu vai daļēju atteikumu, norādot iemeslus. Izņēmuma gadījumos termiņu var pagarināt par 15 darba dienām ar nosacījumu, ka pieteikuma iesniedzējs ir iepriekš informēts un saņēmis sīkus paskaidrojumus. Saskaņā ar šā paša panta 4. punktu atteikuma gadījumā pieteikuma iesniedzējs tiek informēts par tiesībām iesniegt prasību Vispārējā tiesā vai sūdzību Ombudam.

267 Tomēr nekas neļauj uzskatīt, ka pieteikuma iesniedzēja pieteikumi par piekļuvi dokumentiem būtu jāsaprot kā tādi, kuros ir ietverts pieteikums saskaņā ar Lēmumu Nr. 2006/291, kaut gan tie aprobežojas ar norādi uz dokumentu publicēšanas iespējamību, neatsaucoties uz minēto lēmumu. Turklāt, kā to apgalvo Komisija, šā lēmuma piemērošana prasa, lai attiecīgie dokumenti būtu precīzi identificēti un paziņoti atklātībā. Visbeidzot un it īpaši, pat pieņemot, ka pieteikuma iesniedzēja pieteikumi par piekļuvi dokumentiem varētu tikt interpretēti tādējādi, ka tajos ir ietverts pieteikums saskaņā ar Lēmumu Nr. 2006/291 un ka apstrīdētais noteikums varētu tikt saprasts kā tāds, kurā ir

ietverts *OLAF* netieši izteikts lēmums atteikt piekļuvi, nevis tikai kā paziņojums, ka attiecīgo dokumentu atkalizmantošanai ir vajadzīga Komisijas atļauja, prasītājs šo lēmumu nav apstrīdējis uz Lēmuma Nr. 2006/291 pamata.

[..]

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (pirmā palāta)

nospriež:

1) izbeigt tiesvedību lietā par tādu netiešu lēmumu par piekļuves dokumentiem atteikumu likumību, kuri pieņemti saistībā ar *Guido Strack* formulētajiem pieteikumiem par piekļuvi dokumentiem;

2) izbeigt tiesvedību lietā par tādu tiešu lēmumu likumību, ar kuriem atteikta daļēja vai pilnīga piekļuve dokumentiem, kurus ir pieņēmusi Eiropas Kopienu Komisija un Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (*OLAF*) saistībā ar atkārtotajiem *G. Strack* 2008. gada 22. februāra un 21. aprīļa pieteikumiem par piekļuvi dokumentiem, ciktāl šie dokumenti nepastāvēja vai vairs nebija pieejami, šie dokumenti vai to daļas ir kļuvuši pieejami atklātībā vai *G. Strack* atzīst piekļuves atteikumu likumību;

3) atcelt *OLAF* 2010. gada 30. aprīļa lēmumu, ciktāl;

- **piekļuve dokumentiem, kuri vizēti ar atzīmi "PD", ir tikusi atteikta;**
- ***G. Strack* vārds ir ticis aizklāts dokumentos, kuri vizēti ar atzīmi "PA";**
- **dokumenti *OLAF* 2010. gada 30. aprīļa sarakstā ir tikuši izlaisti vai *G. Strack* nav tikuši paziņoti tikai tādēļ, ka viņš bija to autors, ka tie ir bijuši viņa rīcībā saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 18. decembra Regulu (EK) Nr. 45/2001 par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Kopienas iestādēs un struktūrās un par šādu datu brīvu apriti vai ar kādu citu pamatu, nebūdami nodoti atklātībā, vai ka pieteikums par piekļuvi dokumentiem uz tiem neattiecās, ciktāl tie attiecās uz *OLAF* saraksti ar Eiropas Ombudu vai saraksti starp *OLAF* un *G. Strack*, un tie attiecās uz šo pēdējo minēto, nebūdami ar attiecīgo izmeklēšanu saistītās lietas daļa;**

4) atcelt *OLAF* 2010. gada 7. jūlija lēmumu, ciktāl:

- **piekļuve dokumentam Nr. 266 ir tikusi atteikta, pamatojoties uz Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 30. maija Regulu Nr. 1049/2001 par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem;**
- **piekļuve dokumentam Nr. 268 ir tikusi atteikta, izņemot informāciju, kurai *G. Strack*, pamatojoties uz Regulu Nr. 1049/2001, ir varējis piekļūt saistībā ar citu dokumentu nosūtīšanu;**
- ***G. Strack* vārds ir ticis aizklāts minētajam lēmumam pievienotajos kontrolsarakstos;**

5) prasību pārējā daļā noraidīt;

6) Komisija sedz savus tiesāšanās izdevumus, kā arī atlīdzina trīs ceturtdaļas *G. Strack* tiesāšanās izdevumu;

7) *G. Strack* sedz vienu ceturtdaļu no saviem tiesāšanās izdevumiem pats.

Pelikánová Buttigieg Madise

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2016. gada 26. aprīlī.

[Paraksti]